

Това бѣше първий смъртенъ ударъ отъ распращането на народни-тѣ ни владици по Бѫлгарско. Покойний не можа за джело време да са радва на любимо-то си стадо, надъ кое-то бѣше съ особно благодарение предизвиканъ и едва преди година време бѣ поставенъ да управлява Ловчанска-та Епархия. — Въ това време Екзархия-та приканваше синодални-тѣ си членове да засѣдаватъ въ съборъ-тѣ, членъ отъ кого-то бѣше и Н. Пр. Свято-Тѣрновский, Иларионъ. Н. Пр. пристига въ Цариградъ иъ не са минуватъ много дни на $\frac{4}{16}$ Іуний 1875, въ срѣда вечеръ по $2\frac{1}{4}$ часа по турски, апоплексия то удара и той пада мжртавъ на място-то си. Читатели-тѣ ще намерятъ тута на друго място едно кратко живото-описание за Н. Пр. Илариона, като и образъ-тѣ му. — Въ заключение на черковни-тѣ ни работи, кога-то пишахме тѣзи рѣдове, вѣстникъ-тѣ ни извѣсти и други смъртенъ ударъ отъ помежду срѣда-та на наши-тѣ Владици, а именно смърть-та на Н. Пр. бившия Скопский Митрополитъ, Доротея. По неже време-то ни бѣше кѫсo, ние обѣщаваме отъ сега още на наши-тѣ читатели, идуща-та година да донесемъ живото-описание-то, както на Г-на Дионисия, тжъ сѫщо и на Г-на Доротея, заедно съ образи-тѣ имъ. За това ще помолимъ най-покорно наши-тѣ почтени читатели да ни доставятъ по-вѣрни источници, за тѣхни-тѣ животъ и тѣхна-та дѣятелностъ въ черковно отношение.

Германия.

Въ Нѣмско прислѣдването на Католици-тѣ не преставаше никакъ, дори са продължава още и тази минута по цѣла-та джржава. Но тѣзи законни прислѣдвания не сѫ никакъ противъ интереси-тѣ на Германия, защо-то както знае читатель-тѣ, монашеска-та класа си е позволявало много работи въ прѣмиали-тѣ години, па и днесъ още иска тя сама да бѫде управляюща-та сила тамъ дѣто народъ-тѣ са е вѣздигнайъ толко-зи много отъ ибкое време насамъ и образува таквази сила джржава, каква-то въ цѣла Европа нѣма ней подобна. Нѣмци-тѣ имать много добри и учени водачи въ народни-тѣ си работи, кои-то всички наедно са стараятъ всяка-къ да упазятъ честъ-та и свобода-та на Германия. Но кога дойде дума да са говори за Нѣмско, на чело стои самъ-си князъ Бисмаркъ, кой-то, тжъ да рѣчемъ, безъ него нищо не са поклатва въ цѣла-та империя. Защо-то той е глава на всичко, за това той има и